A°. 1840. | N°. 29.

DONDERDAG, DEN 9den APRIL.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 April 1840.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1o. JOHANNA WILHELMINA HAMPE geboren MACK qq. harer uitlandigen Echtgenoot GEORGE CHRISTIAN HAMPE, voor den Slaaf *Daniel*; aankomende haren Echtgenoot.

2o. HENRIETTA van BEUDEKER, voor den Slaaf *Primo*; haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie weken*, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Militair Bureau.

Den 7 April 1840.

Bij dispositie van Zijne Excellentie den Heer Minister van Kolonien, dd. 31 October 1839, No. 19, is aan den CHIRURGIJN *van de 3de klasse* C. H. BÖDEKER; op deszelfs verzoek, *eervol* ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Kapitein Adjudant,
F. C. COBLIJN.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

(8993) Den 2den April 1840. E. GENNER, als Moeder en Voogdesse over hare minderjarige Kinderen, aan L. M. JACOT DES COMBES, van het Erf en Gebouwen, aan de *Keizerstraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 209*b*. en Nieuwe Wijk La. B. No. 246.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan PH. STEINHARD, van het Erf aan de *Domineestraat*, bekend onder Oude Wijk La. D. No. 394 en Nieuwe Wijk La. C. No. 60.

Den 3den. Het voormalig Vendu-Kantoor, aan D. Bo. DE MESQUITA, van het Huis en Erf, aan de *Joden Breedestraat*, bekend onder Oude Wijk La. C. No. 127 en 128 en thans La. C. No. 10.

Idem. Hetzelve als voren, aan denzelve, van *twee* Erven, als voren gelegen, bekend vroeger onder La. C. No. 129 en 154, thans La. C. No. 10.

Paramaribo, den 8 April 1840.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,
A. VAN MEERTEN.

(14725) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 10den April 1840, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Den Slaaf ALBERT, bekend staande ten name van C. F. BERNARD, doch als het eigendom van F. C. ADNEY, in Executie genomen.

Paramaribo, den 4 April 1840.

R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

(13809) De fungerende WEESMEESTERS, zullen over *veertien* dagen, den dag en datum nader te bepalen, publiek doen verkoopen:

Het CHIRURGIJNS-ETABLISSEMENT *JOHANNESZOON*, met de daaropstaande *GEBOUWEN*, gelegen in de *Matappica Kreek*, ter regterhand in het opvaren; aankomende den minderjarigen JACOB HENRICH JACOT DES COMBES, als Erfgenaam van den Boedel J. C. PUTSCHER.

Paramaribo, den 7 April 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(14731) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *HEDEN* en Maandag den 13den dezer, des namiddags 4 uren, ten huize van den Heer TH. CORDUA, verkoopen:

SPIEGELS met *vergulde Lijsten*, TAFEL-SERVIEZEN, HANG en SCHOT-LANTAARNS, BLOEMVAZEN, LINNENS, LAKENS, kistjes SIGAREN, GLASWERK en andere WINKELWAREN.

(14732) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 uren, ten zijnen huize verkoopen:

PROVISIEN, *STUKGOEDEREN* en *WANE PLATEN* en *PLANKEN*.

(13810) A. SALOMONS, *Vendumeester*, zal op Donderdag den 16den dezer, des namiddags om 4 ure, ten Sterfhuize van Mevrouw de Wed. MALMBERG, verkoopen:

Derzelver *NALATENSCHAP*, bestaande in: MEUBELAIRE GOEDEREN, HUISRADEN, *een nieuw opgeboeid* VISSCHERS-CORJAAL en *een* kleine dito, SLEEPNETTEN, HOORNVEE, SLAVEN, waaronder *een bekwame* VISSCHER en KUIPER.

NAAMLIJST DER PERSONEN, die gedurende de maand Maart 1840, in den Burgerlijken Stand, alhier aan *Paramaribo*, zijn ingeschreven, als:

GEBOREN:

Den 2den, Esther Cohen Nassij, ecthg. van Abraham Fernandes Jr., *zoon*.

Idem, Johanna Susanna Souffert, *zoon*.

Den 3den, het Levenloos Kind van het Vrouwelijk geslacht van Jetta van Frederica van Theodorus Nahar.

Den 6den, Alyda Lionarons, echtg. van Isaak Machiel Alexander Salomons, *zoon*.

Den 9den, Jansie Salome de Vries, *zoon*.

Idem, Elisabeth Weerselo, *dochter*.

Den 11den, Johanna Tomeshuijsen, *d.*

Den 15den, Elisabeth Francina van der Steede, *dochter*.

Den 18den, Marianna Jacoba Lionarons, *z.*

Idem, Antoinetta Elisabeth Woudhuis, *d.*

Den 20sten, Anna Nathan Levy, Echtg. vaa Salomon Marcus Samson, *dochter*.

Den 21sten, Marianna Philip Simons, echtg. van Isaak Robles, *zoon*.

Idem, Susanna Soesman, *dochter*.

Idem, Lucretia Martha Kaersenhout, echtg. van Willem Theodorus Krieger, *d.*

Den 22sten, Hanna de Meza, *zoon*.

Idem, Elisabeth Christina van Hahn, echtg. van Rudolf Hendrik Braam, *zoon*.

Den 23sten, Louisa Henrietta du Coral, echtg. van Jean Jacques Leijsner, *zoon*.

Idem, Helena Francina Betting, *dochter*.

Idem, Johanna Carolina Jansch, *dochter*.

Idem, Clasina Josephina Kiint, Wed. van Joël Henrich Im Thurn, *zoon*.

Den 24sten, Susanna Sophia Kampherbeek, *zoon*.

Den 25sten, Johanna Sophia de Vroome, echtg. van F. P. Penard, *dochter*.

OVERLEDEN:

Den 1sten, Elisabeth Hermina, dochter van Saratje van der Sande, circa 4 jaren.

Den 2den, Johanna Carolina, dochter van Marietje van Swevel, ruim 3 maanden.

Idem, Petronella Bleij, 24 jaren.

Idem, Maria, van Plantau, 44 jaren.

Den 3den, Johanna van Dursteler, 49 j.

Idem, Carolina Croesen, 18 jaren.

Idem, Bebé van Berrenger, naar gissing 50 jaren.

Den 5den, Jacques Gomperts Heilbron, 29 jaren en 8 maanden.

Idem, Jacques Ludolf Aria, zoon van Johanna Susanna Chufferd.

Den 7den, Eva van Abraham del Prado, 75 jaren.

Idem, Johannes Philippus, zoon van Johannes Abrahamsz en Anna Freis, 6 j. en 8 maanden.

Den 9den, Jan Laurens, zoon van Anna Hendrina Roos, 5 jaren.

Idem, Leopold Maurits Heudts, 60 jaren.

Den 10den, Daniel Louis Stuart, 15 jaren.

Idem, Carel Ludwig Reijeg, 29 jaren en 8 maanden.

Idem, Elisabeth Maria Premiere van C. N. Gottwald, naar gissing 80 jaren.

Den 14den, Maria Elisabeth Reijnstein Matzell, 32 jaren.

Idem, Johannis van Negreb, 60 jaren.

Idem, Adam Hendrikzoon, 60 jaren.

Den 17den, Jacques Appollo van Rocheteau, naar gissing 70 jaren.

Idem, Willem Henrij Nicolaas, zoon van Annetta Clasina Zagwijn, 1 jaar en 7 m.

Den 19den, Simcha Jacob de Meza, 98.

Den 20sten, John Daroque, scheepeling aan boord van de Nd. Am. Brik *Cygnet*, 22 j.

Idem, James Hudson, 60 jaren.

Den 21sten, Esther Conet Nassij, echtg. van Abraham Fernandes Jr., circa 43 jaren.

Den 22sten, Esperance Saruco, Wed. van Isaak Cohen Lobato, 62 jaren.

Den 23sten, Amand Adler, circa 76 j.

Den 28sten, Jan Willem Kelderman, naar gissing 40 jaren.

Den 29sten, Elisabeth Philippina Böhning, Wed. Jan Lodewijk Malmberg 64 jaren.

Den 30sten, Juda Eliazer, zoon van Ellis Lyons, en Sallij Polak, 1 jaar en 2 maanden.

Idem, Adjuba van Adoe van Moron, naar gissing 80 jaren.

Sermoen over den Wijn.

Zamengesteld uit Vaderlandsche Spreuken en Spreekwoorden.

AANDACHTIGEN!

Alle goede dingen bestaan in drieën; thans zal ik u uit een ander vaatje tappen, en voegen bij 't Geld en Trijntje (†), Kapittel 3.

OVER HET WIJNTJE (*).

Zoo gaat het in de wereld! goede raad is duur; 't is meestal tuit, tuit! het eene oor in, het andere weêr uit. Men noemt de waarheid goed en men ontzegt haar herberg; waarheid spreken baart vijandschap, maar al zou de onderste steen boven staan, ik zal ze aan het licht brengen, want al ligt de waarheid in het graf, al wat haar drukt het moet er af! — Ik bid u, luistert dan als vinken, blijft aan de woorden mijner lippen hangen als de mosselen aan de palen; bewaart mijne redenen als bagijnenkoek, opdat het berouw bij u niet te laat kome, en bedenkt toch altijd: heden rood morgen dood!

Maar ja wel! daar hebben we het al, zei Besje, en zij spoog het hart uit haar lijf — daar hebben we het al, gij valt mij in de rede met u tuit, tuit, ouwe leuren en zegt: de wijn is Medicijn; de jenever streelt long en lever, en is niet voor de ganzen gebrouwen; dronken drinken is geen zonde, want:

HIPPOCRATES die leerde, dat
Men eens ter maand moest wezen zat.

Zoo hollen de broeders van de *natte gemeente* onder ons door, als een blind paard: daardoor geraken zij van den wal in de sloot, en eindigen met de liefhebberij van verhangen, doodschieten of verdrinken.

Daarom zeg ik, dronken drinken is zonde, schade en schande: — hebje in het bordeel den eenen voet, weet dat de tweede in 't gasthuis moet, want:

Wie veel smeert de borst,
En drinkt zonder dorst,
En kust zonder lust,
En eet zonder honger,
Die sterft des te jonger.

Mooi gebabbeld!! snaauwt gij mij toe; wij drinken den wijn van goeder harte, wij verdrijven door hem de zorgen; zouden wij ons geld in het water werpen? neen!

Al ligt ons land in 't water schier verzonken,
Toch wordt er minst dat laffe vocht gedronken.

Wijn maakt vrienden, en vrolijke waarden maken vrolijke gasten. LUCHTHART treurt niet, want is het buikje vol, dan is het hartje blij, en op eene volle buik staat een vrolijk hoofd, is weinig goed, veel kan geen kwaad, zou ten wij minder zyn dan de visschen, die drinken als zij willen, en worden nimmer om het gelag gemaand; sinds een' roes te drinken opgekomen is, ziet men zooveel zatte beesten niet, en over extreoogen in de keel spreekt men niet meer; in den wijn is de waarheid!

Ik zegge u, te veel is ongezond; overdaad baart walging; te zamen zuipen en blazen, is eene daad van regte dwazen; maar houdt staat: — wilt ge er soms een glaasje op zetten, 't is goed, maar droogt in tijds uw netten:

Die wijn drinken zonder smaak,
Doen eene onbesuisde zaak; —
Laat u drank en eten geven,
Niet uit lust, maar om te leven.

Want wat is toch een mensch, die veel te drinken plag
Is niet zijn buick een goot, (indien men 't zeggen mag)
Waarom dan goeden drank gegoten in riolen!....

Altemaal praatjes voor de vaak, antwoordt gij; het dronken drinken is niet van gisteren: onze ouwetjes wisten hun weetje ook wel; het was bij hen ook al: „Johannis, Johannis! zoo lang als er wijn in de kan is; maar als de kan uit is, zeggen ze, dat Johannis een gut is. „Leeringen wekken, maar voorbeelden trekken; en is het waar, dat er geen jongen komen, die het de ouden verbeteren, dan piepen zij toch, zoo als deze zongen; het is een slecht kind, dat niet naar zijn vader aardt; en dan nog, schenken en geven, maakt nichten en neven, — voor gereed geld staande gevels omhoog, en de handen open; dan is het, welkom binnen in de combuis — knecht! meid! loopt en tapt van nommer zooveel.

(†) Zie *Schied. Alman.* voor 1838 en 1839.

(*) De naam van WIJN wordt hier in de ruimste beteekenis genomen; althans ik bedoel er allerlei *geestrijke dranken* mede.

Gij bedriegt u, aandachtigen! — Wijn — denkt gij — maakt vrienden, maar het is dan ook maar vriend! vriend! zoo lang als het dient; houdt gij op met geven, weg zijn de neven; vrienden in den nood, tien in een lood. Is het vaatje lens, en de tap toe, dan wordt gij nog uitgelouwd; laat ze zorgen, die ons borgen: roepen zij. Zinkt uw fortuin als een baksteen, dan zeggen zij; laat pompen, die koude hebben, wij hebben een' jas aan. Zoo hebt gij u dan gebrand, en moet op de blâren zitten; want als de varkens vol zijn, werpen zij den trog om, ondank is 's werelds loon.

Maar — zult gij welligt vragen — moeten wij dan uitdroogen als een stokvisch? Bij eten past immers goed drinken: kalk en steen metselt wel; het vischje wil zwemmen, en de kalfskop wil begoten zijn; wijn is medicijn; de dooden drinken ze niet; daarom willen wij genieten, zoo lang het druivenbloed in het glas wil vlieten. — Leve dochter *Snel*!

Ik herhaal het, Aandachtigen! maat houdt staat en goede wijn behoeft geene krans; maar gij verlangt wijn en drinkt venijn. Het is waar.

Gij vraagt den waard naar zijnen wijn,
Gewis hij zal de beste zijn,

en ondertusschen is het, als scherp bier op den tap, het loopt op de helft; het heet wijn van *Alicante*, maar hij is van *alle kanten*, en *niet* in *Spanje* gegroeid. Veel dronkjes veel smaakjes, zoo slaat gij, met verwarde zinnen, met uwen drank, vergift naar binnen.

En wat de Kasteleins betreft, bij den een' hangt de schaar uit, de ander schrijft met dubbel kriet; een derde wascht den wijn en spoelt de glazen, kortom geen weert, of hij scheert. Verwijt gij hun dit, dan ondervindt gij, dat het gevaarlijk is van den galg te spreken, waar de waard een dief is: want zoo als de waard is, vertrouwt hij zijne gasten, hij zou u nyp en en de onnoozelen het gelagdoen betalen.

Ja wel, al praat gij als BRUGMAN, zult gij zeggen, zoo lang er waarden zijn, moeten er gasten wezen, als men dorst heeft, moet men drinken, N o a c h's gildekamer is afgeschaft, maar de gildebroeders leven nog. Bloeit de wijnstok dan voor niet? Welnu dan, laat komen zoo digt als de stofregen, eer het varken met de tap wegloopt. De kruiken dienen uit de blaas gedronken te worden.

Ach! wat zou de wereld zijn,
Zonder liefde, geld en wijn?
Volhouden.
Past jongen en ouden.

Bedenkt toch, Aandachtigen! eer het te laat is, want een weinig te laat is veel te laat, te vroeg gedaan en te laat bedacht, heeft menig in het verdriet gebragt, bedenk dan toch, van den besten wijn komt de felste azijn, en dat er zich meer in den wijn dan in zee verdrinken.

„Bij wie is wee, bij wie is kijvage? — bij wie wonden zonder oorzake — bij wie roodheid der oogen? Bij degenen, die bij den wijn vertoeven; die komen om gemengde dranken na té zitten" die taal is geen koren op uw' molen, maar toch de waarheid. Die een hoofd van een pintje heeft, moet geene kan willen drinken: ééne borrel, eene flesch, is voor velen uwer zoo veel als eene boon in een' brouwketel. „Stoot eens aan den zandlooper" is uw *Parool*; „à vous, Nathals" het *Contrasigne*, maar in het eind moet het toch buigen of bersten; de bom barst uit; de beurs krijgt plooijen, die eertijds vol was: het aangezigt krygt rimpels, dat eeryds bol was; en al noemt gy de kroeg uwe Apotheek en den waard uw Apotheker, het staat vast als een paal boven water, die 's morgens gaat bij zulk een Apotheker, is 's avonds dronken, dat is zeker.

Het is toch beter dronken dan gek, valt gij mij in de rede.

Ach! aandachtigen! Vol maakt dol; als de wijn is in den man, is de wijsheid in de kan. Volle flesschen en glazen maken vloekers en dwazen; de dronkaard is het zwijn gelijk, zij wentlen beide in het slijk.

Maar, waarom — vraagt gij — zegt men dan, dat dronke lieden en kinderen waarheid zeggen?

HUIGENS antwoordt u:

De man en was niet gek, die 't in de sinne schoot,
Is 't klappen dat men soekt? 't en waar niet eens van noot
Dat wij een menschen lid aan plij of pijnbank braken,
Ik wou misdadigers niet meer als *dronken* maken.

Mooi gezegd! merkt gij spottend aan, maar watervrees is eene erge vrees; die zich aan een ander spiegelt, spiegelt zich zacht; daarom spiegelen wij aan Kees-buur en laten HUIGENS links liggen.

Zes flesschen wijn drinkt alle dagen
Mijn buurman Kees;
Behoeft men sterker blijk te vragen
Van water-vrees.

Goed voorgaan doet goed volgen.

Als wij dan zitten bij den wijn,
Dan doen wy niets dan lagchen, zingen,
En luchtig in het ronde springen,
Geen Cresus kan dan ryker zyn.

Ja, maar te veel is ongezond; men verlaagt zich beneden het redenlooze vee.

Die weinig eet en minder drinkt,
Die is het, die de lusten dwingt.

Maar, laat ons spykers met de koppen slaan, aandachtigen! want magtspreuken zyn de laatste toevlugt van degenen, die hunne zaak verloren achten, en die het eerst begint te schelden, heeft het onregt aan zyn zy; laat de ondervinding spreken.

Dáár waar men BACCHUS als Heilige eert, draait het doorgaans op kattenspel uit; men valt in den kroeg als een eend in het wak; hangt de molenaar de lappen aan de rakken, in den kroeg komen zy byeen; hier zit een kratebroer te pooijen aan het saijet, dat door den trechter loopt, dat hem de ... op het hoofd bersten; dáár zyn natbalzen, die in de roode baai werken als wevers; ginds zit er een te grimmen, want met den wyn komt de barmhartigheid; die slaat yzer met zyne tong, en krygt de gave der beleuteringe; hier maakt er een een kalf; eindelyk scharrelt de boel door elkander als een pot vol pieren; de een krygt de hoogte, de ander geraakt boven zyn theewater, en krygt een vest of een laars aan; die heeft een stuk in zyn kraag; ginds houdt er een allen voor dronken en keurt zich alleen nuchter, en ziet met een bekeeuwd of kalemink gezigt op de menigte neêr; een enkele zet zich schrap; men schreeuwt wel „houdt den man, hij wil vechten en drie man zeven armen afslaan;" men roept wel „heeren, maakt u van de kermis, de boeren zyn dronken," maar het is altemaal larie, de rede trok er uit, toen de drank er in trok. Kort-jan komt voor den dag,

En MEEUWIS GEITEBAARD krygt in zyn regterwang
Een sneê, — naar dat ik gis, — wel zeven duimen lang.

Dan eerst wyst Silenus allen het vierkante gat; hy heeft zyn hooi binnen; nu laat men u een goed heenkomen zoeken naar de starren kyken.

De een zeilt, de ander laveert, terwijl weêr anderen caramboleren. Hier wordt er een zandruiter, daar maakt er een van zijn neus een anker, ginds gaat er een den weg van alle visch, elders hangt er zich een te droogen; terwijl een derde, met een nagemaakten donderslag, zijn paspoort onderteekent, om als waterschipper de Danaïden een handje te kunnen helpen.

Houd je roer regt; laat je zwaard vallen, is de cantate, waarmeê men naar huis begeleid wordt, waar men mooi bestoven, anti-zalig, aanlandt, om vrouwen en kinderen een tooneel van huisselijke gelukzaligheid te vertoonen.

Gelukkig hij, die er zonder kleêrscheuren afkomt! Gelukkig hij, die vrijloopt zonder verpligt te worden brood en water voor een afzakkertje te moeten nemen. Gelukkig hij die den dans ontspringt, en, stil in zyn hoekje lodderend, even als de bakker, in den morgenstond ontwakende, zegt: Komt, jongens! schenkt nog eens in, hoewel hy alleen zit; maar driewerf gelukkig hy, die *denkt*, *zegt* en *betracht*.

Indien er is een welig gast,
Die slechts maar op zyn mond en past,
Of schier gedurig poogt te syn,
By mal ge elschap in den wyn; —
Die bid ik, wat ik bidden mag,
Dat hy één uurtje van den dag,
Wanneer de dampen van den wyn,
Hem uit het brein vertrokken syn; —
Dan hy dan in syn boezem ga,
En eens ter dege oversla,
Hoe dat zyn kostelyke tyd,
Dus ongevoelig henen glyd;
Ja, als een Arend heenen vlugt, —
En segge dan met diep gesucht,
Myn Ziel! hoe syt gy niet beschroomt,
De tyd die gaat — de dood die koomt.

Hy qeust zyn beste deel, al wie onmatig giet,
Gy daarom Hollandsch volk, verdrinkt uw siele niet.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.